

Dosar nr. [•]

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BUFTEA
SECȚIA CIVILĂ
Sentința [•]
Ședința publică din data de [•]
Instanța compusă din:
Președinte: [•]
Grefier: [•]

Pe rol soluționarea cauzei civile privind pe reclamantul [•] și pe pârâta [•] având ca obiect pretenții.

Dezbaterile au avut loc la termenul din data de [•] fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de [•].

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față instanța constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de [•], sub nr. [•], reclamantul [•] în contradictoriu cu pârâta [•] a solicitat, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună obligarea pârâtei [•] la plata:

- sumei de 162.750 lei (echivalentul a 30.000 Euro, calculat la cursul BNR la data formulării cererii de chemare în judecată), reprezentând prejudiciul cauzat de daune morale suferite de reclamant, ca urmare a decesului concubinei sale, [•],

- penalităților de întârziere de 0,1% pe zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi a hotărârii ce urmează să fie pronunțată și până la data achitării efective a despăgubirilor materiale și morale indicate anterior.

În fapt, reclamantul a arătat faptul că la data de 19.11.2016, în jurul orei 07:50, numitul [•] a condus autoutilitara marca Fiat Doblo, cu nr. de înmatriculare [•], pe DN 2 din direcția comn. Lilieci către comn. Șindrilița, iar când a ajuns în dreptul bornei kilometrice 24+800 m, nu a adaptat viteza de circulație în condițiile unui carosabil umed și în condiții de ceață densă (vizibilitate scăzută sub 100m), s-a angajat într-o manevră periculoasă de depășire cu trecere peste axul drumului și a intrat în coliziune frontală cu microbuzul de transport persoane marca Mercedes Sprinter, cu nr. de înmatriculare [•], condus de [•], care circula din comn. Șindrilița către comn. Lilieci. După impact, microbuzul de transport persoane marca Mercedes Sprinter a fost răsturnat pe carosabil. Accidentul rutier s-a soldat cu decesul mai multor persoane, inclusiv al concubinei reclamantului, [•], pasageră în microbuz, așa cum rezultă din Fișa de eveniment, întocmită de IPJ Ilfov, Poliția Orașului Bragadiru.

În raportul de expertiză tehnică auto întocmit de exp. [•], s-au apreciat următoarele: a) starea de pericol a fost creată de numitul [•] care, fără să se asigure, fără a avea vizibilitate, s-a angajat în depășire circulând pe contrasens, b) accidentul putea fi evitat în exclusivitate de [•], dacă nu se angaja într-o manevră periculoasă de depășire cu

trecere peste axul drumului, fără să aibă o distanță de vizibilitate care să-i permită observarea din timp a autovehiculului care se apropia din sens opus, c) cauza accidentului a fost determinată de numitul [•], care a încălcat prevederile art. 45 alin. din OUG nr. 195/2002 și prevederile art. 120 alin. 1 lit. j⁴ din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002.

În urma accidentului, [•] a decedat.

Prin fapta conducătorului autoutilitareii, defunctul [•], reclamantul a fost și este încercat de o profundă durere și traumă psihică, rămânând cu un gol în suflet ce nu se va putea acoperi, suferind astfel un real prejudiciu.

Reclamantul precizează că se cunoștea cu [•] din copilărite, iar de 8 luni aveau o relație, urmând a se căsători și a-și întemeia o familie.

Planurile lor de viitor s-au risipit în urma acestui tragic accident, care a avut un impact major, mai ales asupra stării psihice a reclamantului, care a intrat în depresie. Nici până în acest moment nu a reușit să tracă peste evenimentul petrecut la finele anului 2016, nu a reușit să-și facă o nouă relație, iar consecințele provocate de dispariția prematură a concubinei sale încă se resimt.

Reclamantul arată că sunt întrunite elementele constitutive ale răspunderii civile delictuale, potrivit art. 1349 C. Civ.

Fapta săvârșită cu vinovăție de numitul [•] trebuie să conducă la obligarea asigurătorului la acoperirea daunelor morale produse, având în vedere faptul că reclamantul a suferit și suferă traume de natură psihologică, pierderea viitoarei soți fiind una dintre cele mai mari dureri încercate de el, pierdere care a schimbat cursul vieții sale.

În drept, reclamantul a invocat disp. art. 1.391 alin. 2 C. Civ., art. 1.349 C. Civ., art. 11 alin. 2 din OUG 54/2016, art. 20 alin. 1 lit. a, art. 50 alin. 1 pct. 2 lit. d din Norma nr. 23/2014, art. 20 alin. 5 raportat la art. 20 alin.4 teza a II-a din OUG 54/2016.

În susținerea cererii, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, proba testimonială cu doi martori, fotografie, expertiză psihologică extrajudiciară.

Cererea este scutită de la plata taxei de timbru în raport de disp. art. 29 alin. 1 din OUG 80/2013.

La data de 20.04.2018 pârâta a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepțiilor netimbrării și a lipsei calității procesuale active a reclamantului, astfel cum au fost formulate, în principal respingerea cererii ca neîntemeiată, iar în subsidiar, diminuarea pretențiilor reclamantului.

Pârâta apreciază că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, deoarece reclamantul nu se regăsește în categoriile de persoane cărora instanța de judecată poate să le acorde despăgubiri pentru durerea încercată prin moartea victimei.

Mai precizează pârâta că reclamantul nu a făcut dovada existenței unei relații de concubinaj între el și victimă, atât timp cât el însuși precizează că nu locuia cu victima.

Pârâta arată că pretențiile reclamantului sunt exagerate, depășesc media jurisprudenței și nu țin seama de faptul că ele au rolul de a compensa pierderea produsă și nu de a constitui o sursă de îmbogățire.

În drept, pârâta a invocat disp. art. 205 C.p.c, legea 136/1995, Norma CSA 23/2014.

La termenul de judecată din data de 18.06.2018 instanța a respins excepția

netimbrării cererii ca neîntemeiată, a calificat excepția lipsei calității procesuale active ca fiind o apărare de fond și a suspendat cauza în temeiul art. 124 alin. 1 C. Proc.civ. până la soluționarea în mod definitiv a dosarului penal nr. [•].

La termenul de judecată din data de 26.11.2018, instanța a admis cererea de repunere pe rol a cauzei ca urmare a soluționării în mod definitiv a dosarului penal nr. [•], a încuviințat proba cu înscrisuri, planșe foto și proba cu un martor pentru reclamant, considerându-le concludente, pertinente și utile soluționării cauzei.

Analizând actele dosarului instanța constată următoarele:

În fapt, la data de 19.11.2016, în jurul orelor 07:50, numitul [•] a condus autoturismul marca Fiat Doblo, cu nr. de înmatriculare [•], pe DN2, direcția Urziceni-București, în afara localității Șindrilița, la km 24+800 m, s-a angajat într-o depășire, în condiții de ceață densă și a intrat în coliziune cu microbuzul Mercedes Sprinter, nr. de înmatriculare [•], condus de [•], din accident rezultând decesul șoferului vinovat de producerea accidentului, precum și a numitei [•].

Conform Ordonanței de clasare din 22.08.2018 pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea în dosarul penal nr. [•], vinovat de producerea accidentului a fost numitul [•], care, fără să se asigure, fără a avea vizibilitate, s-a angajat într-o manevră de depășire pe sensul opus, deplasându-se cu o viteză de aprox. 100 km/h, în timp ce microbuzul de deplasa cu aprox. 78 km/h, intrând în coliziune frontală cu acesta.

Ca urmare a acestui accident de circulație, a decedat numita [•], iar între leziunile provocate de accidentul rutier și decesul există o legătură de cauzalitate directă necondiționată.

Autoturismul cu nr. de înmatriculare [•] era asigurat la [•], cu polița seria [•], nr. [•], valabilă la data producerii accidentului (f. 295).

În ceea ce privește **existența obligației de despăgubire în sarcina asigurătorului**, potrivit art. 1 alin. 1 Legea I din Norma nr. 23 din 06.11.2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, în vigoare la data producerii accidentului rutier, în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, *asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane.*

De asemenea, în conformitate cu alin. 2 al aceluiași articol, contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule ***acoperă răspunderea civilă delictuală a proprietarului sau a utilizatorului unui vehicul pentru prejudiciile produse unei terțe părți prin intermediul vehiculului.***

Potrivit art. 26 alin. (1) din Normă, *asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri informă bănească pentru:*

a) vătămări corporale sau **deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;**

b) pagube materiale;

c) pagube reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat;

d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată.

Alin. (2) pct. 2 al aceluiași articol prevede că, *indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul (...), asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA pentru prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat (...).*

Instanța reține că, astfel cum rezultă din polița RCA depusă la dosar și aflată la fila 295 **la data producerii accidentului, autoturismul implicat în accidentul rutier ce a avut ea urmare decesul numitei [•], era asigurat de răspundere civilă auto de către societatea [•].**

În continuare instanța urmează a analiza dacă sunt îndeplinite în cauză **cerințele legale pentru angajarea răspunderii juridice civile delictuale pentru fapta proprie a șoferului** reglementate de disp. art. 1349 alin. 1 și 2 NCC, incidente în cauză prin raportare la data producerii accidentului rutier, potrivit cărora orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile sau inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire, răspunzând de toate prejudiciile cauzate fiind obligat să le repare integral.

Pentru incidența răspunderii civile delictuale, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor referitoare la săvârșirea unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, stabilirea unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu și imputabilitatea faptei ilicite persoanei care discernământ valabil.

Prima condiție pentru angajarea răspunderii delictuale pentru fapta proprie, în condițiile textelor legale menționate, presupune **comiterea unei fapte ilicite**, care constă în acțiunea ori inacțiunea prin care, încalcându-se normele de drept obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv sau interesului legitim ce aparține unei persoane.

În cauza de față, fapta ilicită imputată se referă la producerea unui accident rutier, prin încălcarea normelor de circulație, având drept urmare decesul numitei [•].

A doua condiție cerută pentru angajarea răspunderii civile delictuale se referă la **producerea unui prejudiciu**, prin care se înțelege rezultatul, efectul negativ suferit de o anumită persoană, fie sub aspect patrimonial, fie sub aspect moral, ca urmare a faptei ilicite săvârșite de o altă persoană.

Reclamantul susține că, în calitatea sa de concubin al numitei [•], ca urmare a accidentului de circulație produs în data de 19.11.2016, ce a avut drept consecință decesul acesteia, a fost și este încercat de o profundă durere și traumă psihică.

Potrivit art. 1391 alin. 2 C. Civ. se pot acorda despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului, pentru durerea încercată prin moartea victimei, **precum și oricărei alte persoane care, la rândul ei, ar putea dovedi existența unui asemenea prejudiciu.**

În ceea ce privește relația pe care reclamantul o avea cu victima [•], instanța reține că potrivit declarația martorei [•], mama victimei, la momentul producerii

accidentului cei doi erau împreună de câteva luni, intențiile lor fiind acelea de a se căsători în viitorul apropiat.

Chiar dacă se întâlneau doar la sfârșitul săptămânii deoarece reclamantul lucra în Buzău și victima în București, relația era una serioasă, motivele pentru care nu locuiau împreună și nu se căsătoriseră până la momentul decesului victimei fiind unele de natură religioasă.

Astfel, deși relația dintre cei doi nu intră în categoria celei de concubinaj, deoarece cei doi nu aveau o viață familială împreună, instanța constată că reclamantul este îndreptățit să solicite despăgubiri, având în vedere că acesta a suferit un prejudiciu moral, constând în durerea încercată prin moartea victimei, logodnica lui. Așa cum rezultă din probatoriul administrat în cauză, cei doi aveau planuri comune și urmau să își întemeieze o familie, cu tot ce implică aceasta, decesul victimei producând consecințe și în viața reclamantului, pierderea persoanei iubite fiind unul din cele mai dureroase experiențe pe care un om o poate trăi.

Martora [•] a declarat în fața instanței că reclamantul s-a ocupat alături de familia victimei de înmormântarea acesteia, că el a fost cel care i-a cumpărat rochia de mireasă, crucea și a suportat și alte cheltuieli de înmormântare.

De asemenea, el a rămas în continuare alături de familia prietenei sale, ajutându-o pe mama acesteia la treburile gospodărești și apoi mergând frecvent la mormântul victimei.

Având în vedere materialul probator administrat în cauză, instanța reține că prejudiciul suferit de către reclamant este incalculabil, moartea viitoarei sale logodnice provocându-i reclamantului o suferință profundă, amplificată de faptul că aceasta s-a produs într-un mod cu totul neașteptat.

Cu privire la stabilirea cuantumului daunelor morale, instanța are în vedere că acestea trebuie să aibă efect compensatoriu, neputând să constituie venituri nejustificate pentru victime. Spre deosebire de celelalte despăgubiri civile, care presupun un suport probator, în privința daunelor morale nu se poate apela la probe materiale, judecătorul fiind singurul care, în raport de consecințele suferite de reclamant, va aprecia o anumită sumă globală care să compenseze prejudiciul moral cauzat.

Statuând în echitate, având în vedere și impactul pe care l-a avut asupra reclamantului moartea persoanei iubite, precum și prelungirea în timp a efectelor incidentului în viața personală a reclamantului, instanța apreciază că suma de 10.000 Euro apare ca fiind rezonabilă și justificată.

În baza considerentelor expuse anterior, instanța va admite în parte cererea, urmând să dispună obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 10.000 Euro, contravaloarea în lei de la data plății, reprezentând daune morale, respectiv să respingă ca neîntemeiată pentru diferențele de sume.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata penalităților de întârziere instanța reține că potrivit art. 37 din Norma 23/2014 (1) *în termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asiguratorul RCA este obligat:*

a) fie să răspundă cererii părții solicitante, formulând în scris o ofertă de despăgubire justificată, transmisă cu confirmare de primire, în cazul în care se dovedește

răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin asigurarea obligatorie RCA, iar prejudiciul a fost cuantificat:

b) fie să notifice părții prejudiciate în scris, cu confirmare de primire, motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

(2) Dacă în termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA nu a notificat părții prejudiciate respingerea pretențiilor de despăgubire, precum și motivele respingerii, asigurătorul RCA este obligat la plata despăgubirii.

(3) Asigurătorul RCA poate desfășura investigații privind producerea accidentului, în termenul prevăzut la alin. (1), în condițiile în care acesta nu face obiectul unor cercetări efectuate de către autoritățile publice competente, aflate în curs de desfășurare.

(4) Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurat, sau de la data la care asigurătorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

(5) Asigurătorul RCA este obligat să elibereze asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de relații contractuale, sau absența acestor daune.

(6) Certificatul privind daunele înregistrate trebuie să conțină în mod obligatoriu următoarele informații: numele/denumirea asiguratului, CNP/CUI, datele vehiculului, numărul poliței de asigurare, perioada de valabilitate, clasa bonus-malus aferentă, data producerii evenimentului înregistrat, data plății despăgubirii.

Potrivit art. 38 al aceleiași act normativ, dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la art. 37 sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează ne justificat despăgubirea, se aplică o penalizare de 0,2%, calculată pentru fiecare zi de întârziere, la întreaga sumă de despăgubire cuvenită sau la diferența de sumă neachitată, care se plătește de asigurător.

Potrivit art. 20 alin. 4 din OUG 54/2016 Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurat, sau de la data la care asigurătorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

În speță, despăgubirile au fost stabilite prin prezenta hotărâre, astfel încât pârâta nu poate fi obligată la plata unor penalități de întârziere, anterior momentului stabilirii cuantumului ce urmează a fi stabilită.

Ca atare, instanța va respinge acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

Cu privire la cheltuielilor de judecată, având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost admisă în parte, instanța, în temeiul art. 453 alin. 2 C. proc. civ., va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2.000 lei reprezentând onorariu avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [•] cu domiciliul în sat [•], comn. [•], jud. [•] și cu domiciliul ales la "Lospa Cristian Paul-Cabinet de Avocat", str. Dr. Mihail Mirinescu nr. 1, ap. 2, sector 5 în contradictoriu cu pârâta [•] cu sediul în [•], șos. [•].

Dispune obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 10.000 Euro, contravaloarea în lei la cursul BNR din ziua plății, reprezentând daune morale.

Respinge în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Obligă pârâta la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată în cuantum de 2.000 lei reprezentând onorariu de avocat.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la Judecătoria Buftea.

Pronunțată astăzi, 13.02.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
[•]

Grefier,
[•]

Dosar nr. [•]

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BUFTEA - SECȚIA CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 28.01.2019
Instanța compusă din:
Președinte: [•]
Grefier: [•]

Pe rol soluționarea cauzei civile privind pe reclamantul [•] și pe pârâta [•] având ca obiect pretenții

La apelul nominal făcut în ședință publică răspunde reclamantul reprezentat de avocat, în baza împuternicirii avocațiale pe care o depune la dosarul cauzei în ședință publică și martor [•], lipsă fiind pârâta.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că obiectul este pretenții, stadiul procesual fond, procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța verifică identitatea martorului [•], datele acestuia fiind consemnate în cuprinsul declarației.

În conformitate cu dispozițiile art. 319 C.proc.civ., sub jurământ și cu respectarea prevederilor art. 321 C.proc.civ., se procedează la audierea martorului, declarațiile acestuia fiind atașate la dosarul cauzei.

La interpelarea instanței reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea în cadrul probei cu înscrisuri și a raportului de expertiză extrajudiciară efectuat în urma terapiilor psihologice făcute de toată familia victimei, inclusiv de către reclamantul.

Nemaifiind alte cereri prealabile formulate, excepții de invocat sau probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și motivată, precum și plata cheltuielilor de judecată și depune practică judiciară. Totodată învederează că a solicitat 35000 euro întrucât consideră această valoare ca fiind justă.

Instanța declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 C.P.C urmează a amâna pronunțarea în cauză la data de 13.02.2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 13.02.2019, prin punerea soluției la dispoziția

părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică, azi, 28.01.2019.

Președinte,
[•]

Grefier,
[•]

